

Motion

1978/79: 1986

av Martin Olsson
om återvinningsavgift på papper

Hushållning med naturresurser är och blir i allt högre grad en nödvändighet och något som hela vårt samhälle på olika sätt måste arbeta för. Återanvändning av papper för tillverkning av papperskvalitéer som lämpar sig för detta är därvid en viktig åtgärd. Trots detta kan vi tyvärr konstatera att stora mängder papper eldas upp eller deponeras på soptippar.

När konjunkturläget medger fullt utnyttjande av vårt lands skogsindustriella kapacitet är användning av returpapper en nödvändighet för att undvika överavverkningar i våra skogar. Det bör samtidigt påpekas att det från sysselsättnings- och handelsbalanssynpunkt är av största betydelse att vi kan ha en så omfattande skogsindustri som möjligt. Därför liksom av resurshushållningsskäl bör återanvändning av papper stimuleras.

Tekniken att återanvända papper är långt framskriden, men processen anses olönsam i förhållande till att framställa papper ur virkesråvara. Ändringarna år 1975 i renhållningslagen ger regeringen rätt att föreskriva inom vilka kommuner hushållen skall ha skyldighet att avskilja tidningar och tidskrifter från annat avfall för att möjliggöra återanvändning. Det uppges att det f. n. är svårt att ekonomiskt ordna hopsamling och leverans av returpapper till industrin.

Ett sätt att komma till rätta med dessa ekonomiska hinder och stimulera återbruk vore att allt papper som tillverkas av virkesråvara och säljs inom landet belades med en återvinningsavgift. Influtna medel skulle sedan användas för att stimulera återbruk, exempelvis dels genom bidrag så att hopsamling av papper kan ordnas ekonomiskt och så att alla blir motiverade för att medverka till återvinning, dels genom att – om så erfordras – underlätta för pappersbruken att utnyttja returpapper. Det senare skulle kunna tänkas utgå i form av investeringsstöd eller stöd för utveckling av processer.

Frågan om återvinningsavgift på av virkesråvara tillverkat och inom landet försålt papper liksom hur influtna medel skall disponeras för att ha bästa effekt bör utredas i lämpligt sammanhang.

Avgifter för att stimulera återanvändning är inget nytt i vårt land. Som exempel kan nämnas att glasflaskor för läskedrycker, öl m. m. har ett visst pantvärde och att bilar belagts med skrotningsavgift.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär utredning om att belägga papper,
som tillverkas av virkesråvara och försäljs inom landet, med en
återvinningsavgift i syfte att stimulera utnyttjande av returpapper.

Stockholm den 25 januari 1979

MARTIN OLSSON (c)